

Csak a magyar és az örmény keresztények nevezik Virágvasárnapnak ezt az ünnepet. Másutt: Pálma-vasárnap (latin, német, olasz), Tiszafavasárnap (angol). A nevek mind mutatják, hogy Jézus jeruzsálemi bevonulását mindannyian szeretnék örömteli, mosolygós, tavasziasan élet-igenlő ünnepnek tekinteni. Ünnepnek, amely az éghajlat (pálma), az élő növényzet (tisza), a tavasz első ágas virága (barka) által sugallt és kifejezett jeles nap. Az élet, a dicsőség ünnepe.

Jézus Galilea vidékén közismert, népszerű vándortanító. Jeruzsálemben nem az. Bevonulásakor méltán kérdezik: „Ki ez?” Nyilvánvaló, hogy a ruhákat leterítők, a pálmaágakat lengetők Jézusnak elsősorban vidéki tanítványai, tisztelői, csodálói közül valók. Az evangéliumi szöveg azt sugallja, hogy Jézus maga szervezte meg bevonulását. A számár és csikója a tanítványok számára nem ismerős ember jószágai. Konspirációs titokfegyelem mutatkozik meg. Vélhetően Jézusnak voltak olyan tanítványai, szimpatizánsai, akik itt-ott a falvakban (Betfagé) éltek, sőt Jeruzsálemben is, jómódú, magas státusú személyek (Nikodémus, Arimateai József, Simon farizeus), akik nem vállalták a vele járást. A fokozódó veszélyhelyzeteket még kevésbé vállalták. Segítették ebben-abbban, például most a számár-csikóval, később az utolsó vacsora termével. Segítették, amíg ez nem jelentett veszélyt számukra. Igen, az ember valahova, valakihez tartozásának jó ismertetője, hogy mekkora rizikót vállal érte.

Nehéz jól értenem Jézust. Mire volt jó ez a demonstráció? Ha ő ellenezte volna, akkor nem is csinálta volna. Ekkor már bármerre járt, besúgók, kötekedők vették körül. Merényletet ugyan még nem követtek el ellene, de ő maga és övéi is úgy érezték, hogy rezeg körülöttük a levegő. A politikai és vallási hatalom sosem nézte jó szemmel azt, aki gondolataihoz tanítványokat is gyűjtött, sőt mozgalmat indított. Ha maradt volna kis tanítványi körében, miként a többi rabbi, akkor egy legyintéssel elintézték volna. A forradalmi hagyományú Galileában vándortanítóskodni és szervezkedni még akkor is gyanús, ha ingyenes terapeutaként vált népszerűvé.

Miért ne vennék komolyan Jézusnak azt a vallomását, amely szerint Izrael házának elveszett juhaiért jött? Ugyanis ki a csuda figyelt volna fel rá Csajágaröcsögén? Jeruzsálemben, a fővárosba kellett mennie. A nagy cél nagy tetteket követel. Az itt még szinte ismeretlen próféta nem kerülhette el ezt az egyértelmű próféta tettet. Olyan lehetett ez a bevonulás, mint egy drámai bemutatkozás. Tanítás, a szelíd keménységű jó hír, amelyet minden Jeruzsálemben zarándokolt vallásos zsidó kiolvashatott a számárcsikó jelképéből. A harcias értékszemlélet békességteremtésre változtatásának jézusi követelményét a pálmaágak is kifejeztek. Mit akar ez a Jézus? A nemzeti függetlenség semmi? Mit akar? Kollaboráljunk a rómaiakkal, mint a vezetőség? De hiszen a vezetőséget is ostromozza, a virágzó templomi üzemmel is baja van! Íme, egy összeférhetetlen, integrálhatatlan tanító. Kinek jó egy ilyen tanító és mozgalmat alapító próféta? A szabadságharcosoknak, forradalmároknak biztosan nem jó. A hatalmukban, gazdagságukban viruló erőknél sem jó. Ezt a helyzetet nem lehet ép bőrrel megúszni...

A mai templomi liturgia milyen drámaian fejezi ki az ünnep üzenetét! A dicsőségesnek szervezett bevonulás után a passiót énekeljük. A történeti Jézust Krisztussá magasztosító ünnepet hideg zuhanyként éri a szenvedés története. Ébresztő, kedves hívek! „A dialógus szófüggönyével ne takarjuk el a tényeket” (Sütő A.)! Vallási elringatás helyett, wellness kereszténység helyett nézzünk szembe a valósággal! Nem azért tartozunk Jézushoz, mert bármit is megcsinált helyettünk, hanem mert értünk mindent vállalva élte le rövid és drámai életét a földön.

Mindenki megkeresheti a maga helyét ebben a történetben. Dicsőségvágy szenvedésmentes beteljesülése a pálmalengetéssel? Névtelen, személytelen segítése annak, ami jó, a „számárcsikó” odaadásával? Komfortkedveskedés a ruhám odaadásával? A Jézus által meghirdetett Isten Országá ilyen olcsón nem szerezhető be.

Király Ignác, Érd

„Mit tartotok helyesnek? Azok pedig válaszként azt mondták: Halálra méltó!” (Mt 26,66)

1. Mennyire szoktam műfelháborodást csapni? Miért?
2. Hogyan szokott magával ragadni az indulat?
3. Mennyire szeretek mentetőzni? Miért?

[Ange]